

ved har stemplet dette Flertal, som sidder her, og til hvis Afstemning det vil henvende sig, som et yderliggaaende Parti — dette foreligger jo i tydelige og klare Ord — og ved Siden deraf har omtalt Nødvendigheden af en Styrelse i Epidisen for Samsundet, som jeg fuldstændig billiger, saaa snart denne Styrelse ogsaa vil stille sig paa et upartisk Standpunkt. Men det er jo netop dette, som ikke har fundet Sted i den Tid, der er gaaet forud; Udnaevnelserne have ikke været upartiske, de have været overensstemmende med det Flertal, som til enhver Tid gav dette Ministerium sin Stemme, det vil sige, at den Gang vi havde et Flertalsministerium, fik de Udnaevnelse, som saadanne her i dette Thing; men derimod vil jeg gjerne tro, at Ministeriet ikke vil fravige denne Praxis overfor det nuværende Flertal. Jeg tror dog snarere, at det vil søge dem, som det vil udnaevne, hos Mindretallet efter de Erfaringer, man hidtil har havt. — Efterat jeg har udtalt dette, som kun er foranlediget ved den Afbrydelse, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgtreds (Bille) kom med, og som jeg tror, at jeg har støttet ved Kjendsgjerninger, der ligger baade forud for os, og ligefrem ere komne frem for os i de Udtalelser, der kom fra Ministeriet, vilde jeg tillade mig at mene, at jeg, der selv har været Bestillingsmand i Ministeriet, kan ønske enhver Mand, at han maatte faae det Tillæg, som er nødvendigt for ham, for at han kan leve. Men blandt andre Ting, som ikke ere komne frem under Forhandlingene, med Hensyn til den Maade, hvorpaa Ministeriet har affattet sit Lovforslag, skal jeg dog tillade mig med Hensyn til dette Forslag, ligesom jeg har tilladt mig med Hensyn til andre Forslag, der ere komne frem, at bemærke, at det uniskenkeligt er affattet paa en saadan Maade, at det tydeligt kommer frem ved de Summer, hvorom det dreier sig, at de væsentligst falde dem til Gode, som mindst trænge til dem, hvorimod de, som mest trænge til at faae Lønningsforhøielse, mindst faae det. Saaledes er Lovforslaget affattet, og saaledes kunde man vente, at det vilde blive affattet af en bureaukratisk Regjering. Det ærede Medlem, der har talt for Dagsordenen, er kommen frem med en Udtalelse om, at en ærlig ment Undersøgelse af Embedsforholdene her i Landet ikke er bleven foretaget, og at Ministeriet selv har modsat sig et saadant ærligt og velment Forslag. Jeg skal gjøre opmærksom paa, hvad jeg ogsaa tidligere har omtalt, at hele Administrationen lige fra først af i sin Grundvold og op ad har i den Grad Mangler, ider i den Grad af Omsvøb og er i den Grad forfæstelig, at naar vi ikke havde Magt til at bryde igjennem disse Dæmninger og se efter, hvorledes Administrationen føres, havde det danske Folk ikke opfyldt sin vigtigste Pligt, dengang det gik fra Gnevældens over til en fri Forfatning. De Her- rer, som ere bange for at lade den lovgivende

Magt træde indenfor denne Skranke og se, hvorledes det egentlig forholder sig derinde; ere selv Skyld i, at Folket med Mistillid vil se paa de Summer, der gives ud til Regjeringens Førelse i Danmark. De ere selv Skyld deri, men ikke nok dermed, jeg vil tilføie, at den Uvillie, der vises fra Regjeringens Side imod at faae hele Grundlaget for den vordende Embedsstand undersøgt saaledes og ordnet saaledes, at den kommer i virkelig Overensstemmelse med det Folkelige, vi ønske fremmet her i Danmark ligesaa Skolerne og opad, og den Maade, hvorpaa man søger at hævde disse intellektuelle Kaserne som luffede overfor det øvrige Folk for der at opdrage en Slægt, som har en anden Mand end den, som lever ude omkring i Folket, gjør, at man har den største Uvillie, saasnart man ser, at Regjeringen støtter sig til disse Contra i Folket, i Stedet for at støtte sig til den lovlige Repræsentation i Folket og de Ønsker, som komme frem igjennem Folkets lovlige Flertal. Saaledes er hele Grundvolden nedstraaet, igjennem selve de første Udnaevnelser og opefter, lige til vi naage selve Ministeriet, i den Grad dannet efter et andet og tidligere Mønster, der er foreldet i højeste Grad, at Ingen maa for- tænke Folkets Repræsentation ligeoverfor et Ministerium, der ikke arbejder sammen med Flertallet, i, at det ikke under saadanne Forhold vil gaa ind paa en saadan Lov. Lær jeg blot minde om — det er vel Noget, der ikke vedkommer det nuværende Ministerium, men siden jeg er begyndt med det Laveste, vil jeg ogsaa naae op til det Høieste — hvad der skete ved Behandlingen af et tidligere Lovforslag herinde. Da vi ønskede at befri Ministrene for det Tryk, som øvedes paa dem gjennem den hele Administration, saaa talte man her i Thinget om, hvorvidt det ikke maatte være muligt her som i andre Lande, at faae udnaevnt Understatssekreterere, det vil sige, at faae udnaevnt Mænd, som Ministrene kunde bruge som deres Raadgivere, naar de traadte ind i disse Stillinger; men heller ikke dette kunde ske, fordi der, som jeg antager, og hvad ogsaa senere viste sig, var et alt for inderligt Forhold imellem selve Ministrenes Personligheder og det fra Gnevældens nedarvede bureaukratiske System, til hvilket de støttede sig. Saaledes er Tilstanden her i Landet med Hensyn til Embedsvæsen; det er den virkelige Stilling lige nede fra op efter. Og kan nu No- gen forvente Rigsdagen eller det nyvalgte Flertal i Folkethinget i, at det over for en saadan Stilling vil betænke sig vel paa en Lov, der alligevel, selv om der ikke var et Misforhold mellem Ministeriet og Flertallet, er affattet paa en saadan Maade, at det store Flertal af Embedsmænd ikke kunde være tilfreds med, at her blev bevilget henved en halv Million Rigsdaler, hvad det omtrent vil blive. Det kan lyde, som om det var en halv Million Rigsdaler, der blev ydet til Bedste for Embedsstanden i Danmark, medens i Virkelig-